

transferendum (1). Certum enim est, ut scribit Gardellini (2) non esse exturbandum illud, quod in possessione est. Verum quidem est, decreta S. R. C. dare præferentiam officiis particularibus; sed illa ordinem ponunt servandum in occurrentia plurium festorum æqualis ritus eodem die; nullam autem dant regulam quoad designationem dierum, in quibus collocanda sunt officia nova, si dies, in quibus ponenda forent, pleni sint officiis æqualis ritus: non enim valet illatio ab occurrentia ad assignationem.

Si autem novo officio particulari dies assignetur in concessione officii aut per particulare decretum, cum tunc habeatur vera occurrentia; regulæ numeri præcedentis sequendæ sunt: hoc tamen notato, officium Ecclesiæ universalis, in die propria prius celebratum, non posse amoveri ad faciendum officium particulare postea concessum in die assignata extra diem natalem, ut patet ex responsione prima.

R. 3° Si prius officium sit particulare, et novum universale, regulæ numeri præcedentis sequendæ sunt, cum tunc officium particulare præferentiam habeat (3); nisi officium universale occurrat in die natali, et particulare in die tantum assignata, ut in responsione prima dictum est.

R. 4° Si utrumque officium sit particulare, celebrandum est illud, quod in die propria occurrit, vel quod prius est concessum. Ita S. R. C. (4) respondit festum s. Ildefonsi prius concessum, in Hispania a die 23 Januarii non esse transferendum, sed festum desponsationis B. M. V. postea concessum.

Not. officium concessum pro die non impedita officio novem lectionum, censeri impeditum officio novem lectionum translato seu in perpetuum mutato (5).

(1) S. R. C. 22 Aug. 1818, n. 4399-4549, 7; 12 Nov. 1831, n. 4520-4669, 40; 14 Junii 1845, n. 4881-5026, 1; 16 Ap. 1853, n. 5183, IV.

(2) In dec. n. 4399-4549, 7. Item n. 4411-4561, 1.

(3) S. R. C. 1 Mart. 1681, n. 2794-2943, 1, et 4 Sept. 1745, n. 4026-4175, 1.

(4) 2 Oct. 1683, n. 2889-3038, 4; 15 Maji 1819, n. 4411-4561, 1.

(5) S. R. C. 14 Mart. 1643, n. 1288-1435.

270. Si officium particulare extendatur pro alia die, quando recitandum est ab iis, quibus prius erat concessum?

R. Regula est, pluribus S. R. C. responsis confirmata, quod officia peculiariter concessa, certis assignata diebus, si temporis successu aut ad totam diocesim, et respective ad provinciam, vel ad universalem extendantur Ecclesiam, pro diversis tamen diebus, in his recitanda sint, relictis sedibus in particulari concessione assignatis (1). Sic S. R. C. decrevit quoad officium s. nominis B. M. V. (2), officium B. M. V. de mercede (3), festum ss. nominis Jesu (4), officium s. Camilli de Lellis (5), patrocinium s. Joseph (6), quoad regulares utentes calendario diocesano, qui eo casu tenentur se conformare eidem calendario diocesano quantum ad officia sanctorum, licet ipsis specialiter fuerint concessa pro aliis diebus (7), quoad officium s. Angelæ Mericiæ (8), et officium ss. Redemptoris (9). Cavalieri tamen (10) sequentes limitationes affert, scilicet " si concessio universalis particularibus parcere se explicet, si concessio particularis sit " tempore posterior, aut si aliter ferat legitima consuetudo. "

Not. 1° in casu prædicto omnes sese conformare debere non tantum quoad diem, sed etiam quoad officium, si differat a priori concessio (11).

Not. 2. per extensionem officii non derogari indulto prius concessio celebrandi festum sub altiori ritu aut cum octava (12).

(1) Ita Gardellini in dec. n. 4431-4581, ad 6.

(2) 17 Jul. 1684, n. 2905-3054.

(3) 19 Januarii 1697, n. 3263-3412, 2.

(4) 28 Nov. 1722, n. 3803-3953.

(5) 17 Aug. 1771, n. 4208-4357, 1.

(6) 18 Dec. 1779, n. 4246-4395, 10.

(7) 31 Mart. 1821, n. 4431-4581, 6.

(8) 20 Apr. 1822, n. 4439-4589, 2.

(9) 17 Jul. 1830, n. 4514-4663.

(10) Tom. 1, dec. 100. 7.

(11) S. R. C. 17 Jul. 1684, n. 2905-3054, 3; 18 Dec. 1779, n. 4246-4395, 10; 16 Nov. 1874, *Mechinien.* quoad officium s. Bonifacii Ep. et Mart. 5 Junii.

(12) S. R. C. 19 Jan. 1697, n. 3263-3412, 3; 17 Jul. 1830, n. 4514-4663; 7 Ap. 1832, n. 4533-4682; 29 Nov. 1856, n. 5230.

271. An novum officium est acceptandum;

R. Distinguendo : vel concessio est præceptiva, et eo casu sicut omnes et in omnibus Summo Pontifici præcipienti obedire tenentur, sic etiam novum officium ab omnibus acceptari debet, etiam a regularibus, modo concessio ad illos extendatur, etiam non obstante aliquo decreto capituli etiam generalis, quo præscribitur nullum novum officium acceptari posse nisi a capitulo generali, quia capitulum licet generale præcepta Summi pontificis limitare non potest, nisi, ut excipi debet, tale capitulum generale vel aliæ ordinis constitutiones, quæ aliter præscribunt, a Sede Apostolica sint approbatæ : vel concessio est facultativa, et eo casu ad libitum acceptari potest, ut dicitur num. 285. Modo autem acceptetur a solo ordinario, et ejus jussu in Calendario apponatur; omnes clerici eidem subjecti illud acceptare tenentur (1) : et modo acceptetur a solo generali ordinis, omnes regulares, quibus generalis est præpositus, idem etiam acceptare tenentur, ita ut non sit in facultate succedentium superiorum generalium, vel capituli generalis, vel inferiorum illud non acceptare seu rejicere (2).

272. An novum officium eodem anno, quo conceditur, est recitandum?

Affirmative, quatenus officii recitatio tempore congruo evenire potest; scilicet quando ejus notitia pervenit præcedenter ante diem, cui est assignatum; aut si eo anno in die propria est impeditum, quando notitia pervenit ante diem, in quam juxta rubricas est transferendum : secus vero, quando notitia pervenit post eosdem dies, eo anno omittitur (3). Cavalieri tamen dicit, se non credere, quoties notitia opportune pervenit, eo anno officium ita rigorose præcipi, ut si particularia kalendaria ad adventum ejusdem notitiæ jam sint evulgata, hæc quilibet sequi non valeat eodem officio

(1) S. R. C. 23 Maji 1835, n. 4597-4746, 10.

(2) S. R. C. 14 Junii 1845, n. 4878-5023, et 23 Maji 1846, n. 4905-5051, in una ordinis Prædicatorum.

(3) S. R. C. 11 Jul. 1739, n. 3946-4095, 1; Cavalieri tom. 2, dec. 376.

omisso, ne quandoque mutationes plurimas in officiis translatis, quæ recitanda supersunt, sine duce facere cogatur, præsertim quia de clero adsunt plurimi, qui non probe sciunt rubricarum leges.

Not. « facultatem concessam in litteris et bullis canonizationis, celebrandi festum de aliquo Sancto canonizato, et officium de eo recitandi, non posse ad exercitium deduci, nisi eo modo, et forma, qua specialiter per Sedem Apostolicam et S. R. C. permittitur » (1).

 IN QUAM DIEM FIT FESTORUM TRANSLATIO.

273. In quam diem et quo ordine translatio festorum fieri debet?

R. 1° De præcepto fieri debet in primam diem non impeditam (2). Quæ regula semper obtinet, dum unum tantum festum est transferendum.

2° Si plura festa transferantur, ante omnia alia in primam diem non impeditam transferri debet illud, quod est majoris ritus, sive ante sive post alia sit translatum, sive sit dignius sive non, modo sit altioris ritus : alia autem, etiam prius translata, ulterius transferuntur (3). Sic duplex 1 cl. transfertur ante dup. 2 cl. etc.

3° In paritate ritus ante alia celebrari debet in prima die non impedita illud, quod est dignius (4) seu solemnus. Quæ festa sint aliis digniora vide num. 268 ad regulam secundam; quæ sint aliis solemniora vide eodem num. ad regulam quartam in decreto generali de festis primariis et secundariis; « eadem » enim « militat ratio in fixatione, quæ probaret in

(1) S. R. C. 1 Ap. 1662, n. 2019-2166.

(2) Rub. hujus tit. X, n. 1, 2, 3 et 5.

(3) Rub. hoc tit. X, n. 7; S. R. C. 7 Dec. 1743, n. 4001-4150, 3.

(4) Rub. hoc tit. X, n. 7; S. R. C. 2 Sept. 1741, n. 3970-4119, 2; 7 Dec. 1743, n. 4001-4150, 3; 20 Sept. 1806, n. 4350-4500, 15.

translatione (1). Ita declaravit S. R. C. festum (2) s. Gabrielis translatum celebrandum esse ordine dignitatis, non ordine temporis translationis.

Notandum apostolos et evangelistas æquiparari, ita ut, si festum s. Marci et simul ss. apostolorum Philippi et Jacobi transferatur, illud s. Marci præferendum et prius celebrandum sit (3).

4° In paritate ritus et dignitatis seu solemnitatis festa translata reponenda sunt eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus: ita ut juxta ordinem temporis, quo sunt translata, prius celebretur illud, quod est primo seu a longiori tempore translatum, deinde quod est secundo loco translatum, et sic deinceps (4). Id servandum est: 1° licet dies sequens vacuus sit sive non (5): 2° sive festum sit præceptivum, seu habeat annexum præceptum audiendi sacrum, sive non (6): 3° sive officia sint particularia, sive universalia, nullo habito respectu, quod officium translatum sit Ecclesiæ universalis, nationis, diœcesis, ordinis, aut ecclesiæ particularis; horum enim ratio quidem attenditur in occurrence, sed non in translatione seu repositione (7): 4° sive festum solemniter celebretur, sive non, quia extrinseca solemnitas in ordine translationis non est attendenda (8).

Not. quoad officium ad aliam diem fixam mutatum, si iterum transferri contingat, non attendi ad diem, qua prius celebrabatur, vel modo adhuc in kalendario describitur, sed ad diem, qua nunc fixe celebrandum est.

Excipiuntur a prædictis solutionibus: 1° Festum sacratissimi Cordis Jesu, quod per decretum S. R. C. Urbis et Orbis

(1) S. R. C. 7 Dec. 1743, n. cit.

(2) 19 Junii 1773, n. 4217-4366, 5.

(3) Dec. gen. 17 Jul. 1706, n. 3599-3748.

(4) Rub. hoc tit. X, n. 7, et dec. 2 Sept. 1741, n. 3970-4119, 2; 7 Dec. 1743, n. 4001-4150, 3.

(5) Dec. gen. 22 Dec. 1696, n. 3260-3409, et cit. 2 Sept. 1741, 2.

(6) Dec. cit. 2 Sept. 1741, 1.

(7) S. R. C. 5 Maji 1736, n. 3894-4044, de transl. dub. 5.

(8) S. R. C. 20 Sept. 1806, n. 4350-4504, 13, 14 et 15.

28 Junii 1889, feria VI post octavam Corporis Christi, tamquam in sede propria, recolitur; et non nisi solemnitatibus ritus Duplicis primæ classis universalis Ecclesiæ, nempe Nativitatis s. Joannis Baptistæ ac ss. apostolorum Petri et Pauli, necnon Festis particularibus ejusdem ritus, ceu Dedicacionis, ac Titularis Ecclesiæ, locique Patroni, quando hæc sub duplici præcepto fiunt, locum cedit; quibus in casibus, die immediate ea Festa insequenti, veluti in sede propria reponitur. 2° Festum purificationis B. M. V. quod, si in dominica privilegiata occurrat, singulari privilegio transferendum est in feriam secundam immediate sequentem, licet impeditam festo æqualis ritus, quod transferri debet, modo non sit altioris ritus (1): et cum transferatur in feriam secundam tanquam in sedem propriam, præferendum etiam est in dicta feria cuicumque festo 1 cl. translato (2). 3° Festum s. Joseph, quod, si occurrat in Dominica Passionis, transfertur in feriam secundam immediate sequentem, et si incidat in Majorem Hebdomadam, in feriam quartam post Dominicam in Albis, tanquam in sedem propriam (3); nisi ea die occurrat Duplex 1 cl. ceu Dedicacionis, ac Titularis Ecclesiæ, locique Patroni, quando hæc sub duplici præcepto fiunt, quibus in casibus die immediate sequenti illud reponitur (4). 4° Festum Nativitatis s. Joannis Baptistæ, quod si occurrat in festo ss. Corporis Christi, transferendum est in sequentem feriam sextam, quæ non sit impedita Duplici primæ classis cum feriacione; tunc enim transfertur iterum in sequentem diem similiter non impeditam (5). 5° Festum Annuntiationis B. M. V. de quo vide tom. III, n. 92. 6° Festum ss. nominis Jesu, quod impeditum dominica septuagesimæ, transfertur in 28 Januarii ut dicitur tom. III, n. 85. 7° Festum 7 dolorum, de quo vide tom. III, n. 93 et 107. 8° Festum pretiosissimi Sanguinis D. N. dominica prima Julii,

(1) Rub. hoc tit. X, n. 1, et dec. gen. 20 Jul. 1748, n. 4048-4197; 24 Maji 1860, n. 5295.

(2) Vid. tom. III, n. 83, 87 et 92.

(3) S. R. C. Urbis et Orbis 15 Aug. 1892.

(4) Decret. gen. 27 Junii et 2 Julii 1893.

(5) Decret. gen. 27 Junii et 2 Julii 1893.

ut dicetur tom. III, n. 103. 9° Festum cum octava, si hæc nondum sit finita, ut dicetur num. 278.

Nullum autem privilegium habet festum particulare præ universali, ut supra dictum est, neque festum cum feriacione præ alio, neque patronus, titulus aut aliud quodcumque festum, quod cum magna etiam solemnitate celebratur: ita ut hæc festa, si transferenda sint, post alia majoris ritus aut dignitatis, et etiam post alia æqualis ritus, si hæc sint prius translata, et in primam diem non impeditam sint reponenda (1).

274. Quinam sunt dies impediti et non impediti quoad translationem festorum?

R. Dies impediti sunt omnes, in quibus occurrit: 1° festum duplex vel semiduplex (2), dies octava, aut dominica (3). 2° Dies impediti sunt vigilia nativitatis Domini, feria 4^a cinerum, omnes feriæ hebdomadæ sanctæ, et vigilia Pentecostes. 3° Impediti sunt dies infra octavas epiphaniæ, paschatis et pentecostes pro quocumque officio translato; item dies infra octavam ss. Corporis Christi pro duplici minori et majori, etiam infra eandem octavam translato (4), non autem pro duplici 1 et 2 cl. quod etiam in diem, in qua semiduplex impeditur, transferri potest (5); dies vero infra aliam octavam impediti non sunt pro festo duplici, quod in diem infra octavam transferri potest et debet (6), etiamsi ante octavam translatum sit, et etiam infra octavam nativitatis Domini, si dies 30^a Decembris sit sabbatum, in quo fit officium de octava nativitatis, juxta decreta S. R. C. (7), quibus aliud revocatur decretum (8), quo permittebatur aliquod officium duplex translatum reponi etiam in 30 Decembris, quando

(1) Vid. dec. 31 Mart. 1821, n. 4429-4579, 3.

(2) Rub. hoc tit. X, n. 1; 22 Ap. 1871, n. 5483, VII.

(3) S. R. C. 12 Mart. 1618, n. 406-553, 1.

(4) S. R. C. 7 Sept. 1680, n. 2779-2928, 2.

(5) S. R. C. 7 Maji 1853, n. 5186, 1.

(6) Rub. hoc tit. X, n. 3. et dec. 24 Feb. 1680, n. 2768-2917.

(7) 27 Jan 1778, n. 4236-4385, et 24 Sept. 1842, n. 4801-4947, 2.

(8) 23 Feb. 1839, n. 4703-4849, 4.

incidit in feriam sextam, in qua locum habet officium dominicæ infra octavam nativitatis; ita ut duplex in diem 30 Decembris tantum transferri possit et debeat, dum dies 30^a Decembris incidit in sabbatum (1). 4° Dies impedita est illa feria, in qua anticipatur officium dominicæ 2 post epiphaniam, non autem illa, in qua anticipatur officium dominicæ 3, 4, 5 et 6^æ post epiphaniam vel 23^æ post pentecosten. 5° Quoad vigiliam epiphaniæ dubitatur; plures tamen (2) dicunt hanc esse diem impeditam pro quocumque officio translato, quia officium hujus vigiliæ æquiparatur officio dominicali.

Dies igitur non impediti sunt omnes, in quibus prædictis exceptis, fit de feria, simplice et de die infra octavam. Item in feria sexta post octavam ascensionis fieri potest de festo translato (3). De secunda Novembris, in qua fit commemoratio fidelium defunctorum agetur tom. III, n. 109, et de festis ad libitum infra num. 284.

275. 1. Not. translationem erronee seu non in prima die factam, non esse sequendam nec tolerandam (4) « neque consuetudinem huic suffragari posse; quod enim ex errore aut ignorantia factum est, corrigi omnino debet ac tolli; neque ullo tempore potest præscriptionem inducere, præsertim si recens sit consuetudo, et cum lata lege pugnet. Quamquam nec admittenda foret, nullamque vim obtineret, dato etiam quod antiqua esset, cum nec laudabilis nec rationalis sit, quales esse illas oportet, quas servari posse, jura concedunt » (5).

Not. 2. si festum transferatur a tempore quadragesimali ad paschale, et a paschali post tempus paschale, in utroque casu servandum est ritum, qui convenit tempori, in quod transfertur (6).

(1) Cavalieri tom. 2, c. 21, n. 1.

(2) Gavantus s. 6, c. 7, n. 1; Merati s. III, c. X, n. III; Guyetus lib. 4, c. 5, q. 5 et c. 12, q. 7; Cavalieri tom. 2, c. XV, n. 18.

(3) S. R. C. 11 Aug. 1691, n. 3095-3244, 10.

(4) S. R. C. 20 Sept. 1806, n. 4355-4505, 1, et 11 Mart. 1820, n. 4416-4566, 1, 2, 3.

(5) Gardellini in dec. cit. ad 3.

(6) Vid. tom. III, n. 69.

MUTATIO FESTORUM IN DIEM FIXAM.

276. Quando aliquod officium ob occursum alterius officii quotannis et constanter est impeditum, ad aliam diem in perpetuum transferri seu permutari debet, quæ dies ei fixa manet et tanquam propria, in eaque consideratur tanquam occurrens: ita ut ab ea amplius amovendum non sit ob alia officia etiam majoris ritus et dignitatis, aut prius translata; et si sit duplex, etiam in dominica occurrente celebrandum sit (1).

Not. 1° hanc translationem seu mutationem intelligendam tantum esse de ecclesiis seu locis quorum Sanctus non est patronus, ita ut, licet officium alicujus Sancti pro tota diocesi perpetuo in diem fixam transferatur, equidem ecclesiæ et loca, quorum ille est Patronus, eundem propria die celebrare possint et debeant (2).

Not. 2° licet regula generalis sit, officio semper impedito diem fixam assignandam esse, eaque regula per plurima decreta probata et confirmata sit; nulla tamen rubrica nulloque decreto generali præscribi aut declarari, officium semper impeditum de præcepto in diem fixam transferendum esse, et in primam diem liberam singulis annis transferri non posse. Unde si particulari officio dies fixa assignari nequeat, quia hæc facultas in concessione officii reservata fuit, prout officium beatorum Martyrum Japoniæ diocesi Mechliniensi 25 Julii 1867 indultum fuit; hoc officium semper impeditum, in aliam diem fixam transferri nequit.

Mutatio alicujus officii in diem fixam de jure antiquo S. R. Congregationi reservata erat (3); sed postea generalis data fuit facultas mutationem faciendi S. R. Congregatione

(1) S. R. C. 20 Nov. 1717, n. 3753-3903; 15 Sept. 1736, n. 3904-4053; 28 Jul. 1742, n. 3980-4129; 22 Aug. 1744, n. 4012-4161; 6 Feb. 1858, n. 5256, 1, et alia citanda.

(2) S. R. C. 21 Jul. 1855, n. 5215, 2.

(3) S. R. C. 13 Junii 1671, n. 2390-2542, 1.

inconsulta (1). Adeoque mutatio officii perpetuo impediti, sive sit Ecclesiæ universalis sive particularis, nunc fieri potest juxta rubricas et S. R. C. decreta, absque alia facultate a S. R. C. obtenta, cum approbatione tamen Rmi Episcopi loci ordinarii circa electionem diei, et justificatis apud ipsum translatorum numero et causis, dierumque assignatorum ordine et qualitate (2).

Si dies propria, a qua ob occurrentiam cum alio officio altioris ritus aut dignitatis festum aliquod perpetuo translatum fuit, tractu temporis perpetuo libera et vacua reddatur; festum translatum suæ propriæ diei statim restitui potest et debet, nisi ex hoc sequatur non levis perturbatio et confusio in ordinando calendario (3). Id tamen fieri nec debet nec potest, quando dies non perpetuo sed accidentaliter libera redditur, v. g. quando dies octava cessat, adveniente quadagesima (4), etiamsi id sæpissime fiat (5).

277. Mutatio festorum sequitur easdem regulas, ac translatio, de qua numeris præcedentibus actum est (6). Notanda tamen sunt sequentia.

1° Fieri debet in primam diem non impeditam, ita ut nemini, neque Ordinario loci, liberum sit aliam diem prohibito assignare (7); et si assignatio facta non sit in prima die non impedita juxta rubricas, talis error sit corrigendus (8): in dubio tamen an dies bene assignata fuerit, nihil est innovandum (9). Hæc autem mutatio in primam diem non impe-

(1) S. R. C. 22 Ap. 1741, n. 3961-4110, 7; 15 Maji 1745, n. 4022-4171, 1; 11 Mart. 1820, n. 4416-4566, 1.

(2) S. R. C. 22 Aug. 1744, n. 4011-4160, 5; 22 Aug. 1744, n. 4012-4161; 11 Mart. 1820, n. 4416-4566, in not.

(3) S. R. C. 18 Oct. 1818, n. 4403-4553, 8; Cavalieri tom. 1, dec. 93, n. XI-XVIII.

(4) S. R. C. 22 Jul. 1848, n. 4963-5124.

(5) S. R. C. 24 Mart. 1860, n. 5300.

(6) S. R. C. 7 Dec. 1743, n. 4001-4150, 3.

(7) S. R. C. 7 Dec. 1630, n. 738-885; 23 Junii 1736, n. 3900-4049, 4; 15 Maji 1745, n. 4022-4171, 1; 11 Mart. 1820, n. 4416-4566, 1, et in nota.

(8) S. R. C. 11 Mart. 1820, n. cit. ad 2.

(9) S. R. C. 6 Sept. 1845, n. 4887-5032, 7.

ditam fieri debet in primam diem non perpetuo impeditam, id est : 1° ante alia officia ex accidenti, pro hac aut altera vice translata, licet hæc sint majoris ritus, dignitatis, aut prius translata : et 2° post officia modo in perpetuum translata seu mutata, quamvis hæc sint minoris ritus, dignitatis, aut a breviori tempore translata. Sic etiam « cum aliquod festum jam » translatum, iterum moveri contigerit a die sibi semel » assignata; non est opus, ut cætera alia festa post ipsum » translata, a diebus sibi respective assignatis denuo amoveantur : nisi forte nova kalendarii constructio ex integro » assumeretur » (1). Si tamen nova kalendarii constructio fiat, officia a s. Sede certis diebus assignata, ut s. Francisci Salesii, s. Petri Nolasci, etc. equidem amoveri nequeunt, hæc enim facultas nullibi conceditur (2). Si plura simul officia in perpetuum sint mutanda, in illis ordo ritus, dignitatis seu solemnitatis et temporis servandus est (3).

Not. 1. novam constructionem seu reformationem kalendarii aut directorii ex speciali causa a S. R. C. sæpius concessam esse (4); hanc autem facultatem Episcopis non competere, sed a S. R. C. concedendam esse (5).

Not. 2. ordinem prædictum servandum esse, non tantum in ordinando kalendarium diœcesanum, sed etiam in ordinando kalendarium particularis alicujus ecclesiæ : ita ut, si in particulari loco aut ecclesia officium, quod occurrit in die festo aut octava patroni seu titularis, sit mutatum in diem fixam, ab hac die non sit amovendum, licet postea aliud officium pro tota diœcesi in eadem die transferatur et assignetur; sed hoc in particulari illo loco aut ecclesia ulterius sit transferendum. Sicut enim festa diœcesana aliaque particularia concurrentia cum universalibus, præferuntur, et ita uniformitas in diœcesi

(1) S. R. C. 22 Aug. 1744, n. 4011-4160, 4, et 27 Mart. 1773, n. 4212-4361, 1.

(2) S. R. C. 28 Nov. 1682, n. 2858 3007, 1.

(3) S. R. C. 7 Dec. 1743, n. 4001-4150, 3.

(4) S. R. C. 26 Jan. 1793, n. 4299-4448, 14, et 19 Sept. 1801, n. 4329-4478, 8.

(5) S. R. C. 29 Sept. 1806, n. 4351-4501, 6.

non servatur cum Ecclesia universali (1); sic nec in particulari loco aut ecclesia uniformitas cum diœcesi servari debet (2). Hic non obstat decretum 12 Sept. 1840 (3) quia hoc, ut ex petitione patet, supponit novam constructionem seu redactionem kalendarii, quando in omnibus festis, in perpetuum mutatis aut jam mutandis, ordo ritus, dignitatis seu solemnitatis et temporis servandus est.

2° Mutatio festi semiduplicis, perpetuo impediti, fieri potest in diem infra octavam, quæ semiduplicia concurrentia admittit, sive festum hoc semiduplex ante octavam sive infra eam impediatur (4).

3° Mutatio festi in perpetuum fieri nequit in diem 28 Januarii, quæ relinquenda est vacua, ad reponendum festum ss. nominis Jesu, in dominica septuagesimæ occurrens (5). 2° Neque in diem tertiam Februarii, quæ relinquenda est vacua ad transferendam purificationem B. M. V. dum dominica privilegiata impeditur (6). Ob eandem rationem idem dicendum erit de 26 Martii, ad reponendam in ea annuntiationem B. M. V., quæ gaudet eodem privilegio translationis in sequentem diem, ac festum purificationis. 3° Neque in diem commemorationis fidelium defunctorum, ut dicitur tom. III, n. 109. 4° Neque in diem alicujus festi ad libitum, quia tunc festo ad libitum nunquam locus esset (7), etiamsi festum ad libitum propter octavam perpetuo impediatur (8). In diem tamen 3^{am} Februarii, et 26^{am} Martii festum accidentaliter impeditum transferri potest et debet. Quoad reliquos dies impeditos vel non impeditos translatio et mutatio conveniunt.

(1) S. R. C. 14 Aug. 1858, n. 5264, 1.

(2) S. R. C. 23 Jun. 1853, n. 5191, 2.

(3) N. 4763-4910, 1.

(4) S. R. C. 13 Maji 1745, n. 4022-4171, 2, et 19 Ap. 1749, n. 4053-4202.

(5) S. R. C. 5 Maji 1736, n. 3894-4044, ad tit. 10, dub. 1; 7 Maji 1746, n. 4032-4181, 1; 31 Mart. 1821, n. 4431-4581, 7.

(6) S. R. C. 9 Aug. 1681, n. 2812-2961, 2, et 23 Maji 1835, n. 4597-4746, 15.

(7) S. R. C. 22 Aug. 1744, n. 4011-4160, 6, et 31 Mart. 1821, n. 4431-4581, 7; 26 Mart. 1859, n. 5282.

(8) S. R. C. 9 Maji 1871, Cameracen, in Actis S. Sedis vol. 6, fol. 351.